

Annem Ve Babam

– Ramazan Hoş · 22 Kasım 2010

TUT ELİMİ KİTABINDAN Şair araştırmacı yazar Ramazan HOŞ Annem ve babam Evlenmek istediğim kişiye

karşı çıkıyorlardı,
Ama ben onu çok seviyordum,
Ailem ne derse desin aldırıyordum,
Zaman sonra sevdiğim kişiyle karar verdik,
Bizi hiç kimsenin tanımadığı yerlere,
Kaçıp gitmeye karar verdik,
Çünkü onun yanında mutluydum,
Sürekli bana beni çok sevdiğini ve de-
Hiç kimsenin bana değer vermediğini düşünürken-
Birden o çıktı karşıma bizi bulamayacağı,
Bir yerde ev tutuk ben bir tekstil işinde çalışmaya,
Başladım sevdiğim kişi yani eşim,
Girdiği işten hep çıkıyordu aldığı maaş,
Ev geçindirmeye yetmiyordu,
Çalışmasını söyleyip kızıyordum,
Hep haklısın diyor keyfini hiç bozmuyordu,
Aşk oyunu benim için artık bitmişti,
Uçan kuştan yerdeki karıncadan,
Kıskandığını söyleyip her şeyi bana yüklüyordu,
Artık kendi, kendime düşünmeye başladım,
Seven insan evine eşine sahip çıkar,
Anneme babama kardeşlerime dönemezdim,
Ailemi dinlemeyip tatlı söze kanıp kaçan bendim,
Nasıl bakarım yüzünüze annem babam,
Çalıştım işyerinde bir arkadaşşıma derdimi anlattım,
Oda bana eşimin düzelmesi için bir çocuğunuz olursa,
Düzeleceğini dedi arkadaşım zaman sonra,
Bir erkek çocuğumuz oldu mecburen işten çıkmak,
Zorunda kaldım eşim sabah gidip akşam geç vakit,
Eve geliyordu bu saate kadar nerdesin diye sorduğumda,
Her zaman sevdiğini söyleyen kişide eser yoktu,
Beni horlayıp hakaret ediyordu,
Çocuğumun ateşi yükselmişti küçük bedeninde,

Eşime söylediğimde bir şey olmaz üstünü aç,
Ateşi düşer diyordu gece yatarken dikkatimi çekti çocuğumun,
Hiç sesi çıkmıyordu çocuğumun beşiğine baktığımda,
Ardık çok geçti çocuğumun küçük bedeni,
Mosmor kaskatı kesilmişti adli tıptan gelen raporda şöyle,
Yazıyordu vitamin eksikliği bakımızlıktan öldüğünü,
Yazıyordu eşime söylediğimde ben ne yapayım ölmüşse ölmüştür,
Başka bir tane daha yaparız çünkü seni çok seviyorum diyordu,
O gün evden kaçmaya karar verdim gidecek yerim yoktu ama-
Artık onun yüzünü görmek istemiyordum,
Evden uzaklaşıyordum nereye gitsem ne yapsam,
Bilmiyorum ne olursa olsun annemin babamın,
Kardeşlerimin yanına gitmeye karar verdim,
Ailemin yanına vardığımda babam beni,
Döverek evden kovdu,
Çalışmak için başvurduğum iş sahipleri,
Bana genç sin güzelsin diyip asılıyorlardı,
Aç perişan halde dolaşıp kendi kendime,
Konuşarak sokaklarda dolanıyordum yıllarca,
Sokarlarda yaşamaya başladım çöplerden artık,
Ekmek parçalarıyla karnımı doyurmaya çalışıyorum,
Hayat öyle olmuş ki bir ufak hata insanı Meçhul karanlığa iter,
Ben karanlık hayatı istemedim çalışıp ayakta durmak istediğimde,
Gençsin güzelsin deyip beni yoldan çıkarmaya çalışıyorlardı,
İnsafı yokmuş hayatın en ağır şekilde bana öğretti felek,
Hiç insafın yok muydu ben kulun şimdi sokaklarda,
Perişan haldeyim muhtaç ettin beni,
Yalnız bıraktın terk edin ölüme tanrım,
Sokaklarda Ayyaş üstü başı yırtık bir kadın görürseniz,
İşte o benim...